

בש"פ 7494/18 - זוהר ששון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7494/18

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

העורר: זוהר ששון

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטותיו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 21.6.2018 ומיום 7.10.2018 במ"ת 22972-05-18 שניתנו על-ידי כבוד השופטת נ' בכור והשופט ע' קובו

תאריך הישיבה: כ' בחשון התשע"ט (29.10.2018)

בשם העורר: עו"ד מוטי אזולאי

בשם המשיבה: עו"ד רוני זלושינסקי

החלטה

1. בפני ערר על החלטותיו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 21.6.2018 (מ"ת 22972-05-18, השופטת נ' בכור) ומיום 7.10.2018 (מ"ת 22972-05-18, השופט ע' קובו). במסגרת החלטות אלו בית המשפט המחוזי קבע כי

עמוד 1

קיימות נגד העורר ראיות לכאורה והורה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

כתב האישום וההליכים הקודמים

2. ביום 10.5.2018 הוגש נגד העורר ונאשם נוסף, יורם אזולאי (להלן: יורם, וביחד: הנאשמים), כתב אישום הכולל שלושה אישומים, שמתוכם מיוחסים לעורר האישומים השני והשלישי. מקורם של אישומים אלה בקשר בין יורם לבין המתלונן, אשר לו ולבת זוגו, המתלוננת, עסק לממכר תכשיטים הממוקם בדירת מגוריהם (להלן בהתאמה: העסק והדירה). ביום 25.3.2018 שלח המתלונן ליורם הודעה פרסומית לפיה הגיעה לעסק קולקציית תכשיטים חדשה. בעקבות זאת, במועד שקודם ליום 24.4.2018, החליט יורם לשדוד את העסק ובהמשך קשר לשם כך קשר עם אחיו, יגאל אזולאי (להלן: יגאל) ועם העורר (שלושתם יחד יכונה להלן: השותפים). יצוין כי נגד יגאל הוגש בעניין כתב אישום נפרד.

3. לפי האישום השני, ביום 25.4.2018 בסביבות השעה 7:00, נפגשו השותפים בביתו של יורם ומשם נסעו לעסק. בסביבות השעה 8:00 הגיעו השותפים לחניון הבניין שבו ממוקם העסק כשהם מצוידים באקדח פלסטיק, אזיקונים, כובעי גרב עם כיסוי פנים, כובע, כפפות, תיק גב שבו כלי פריצה, ספריי של צבע שחור ושק יוטה (להלן: ציוד השוד). שני הנאשמים נכנסו לבניין עם ציוד השוד, הסתתרו בחדר המדרגות של הבניין והמתינו לשעת כושר מתאימה להתפרץ לדירה ולשדוד את העסק. יגאל, לעומת זאת, המתין להם ברכב על מנת למלט אותם מהזירה (להלן: הרכב). בזמן ההמתנה חבשו הנאשמים את כובעי הגרב והכפפות, יורם הטמין בכיס מכנסיו את אקדח הפלסטיק, והעורר חבש כובע מצחייה ונשא על גבו את תיק הגב המכיל את כלי הפריצה. שניהם נשאו עמם אזיקונים.

4. בסביבות השעה 8:53 פתחו המתלוננים את דלת הדירה, והנאשמים התפרצו פנימה במהרה. העורר רץ לעבר המתלוננת, חסם את פיה בידו, תפס אותה בצווארה, הפיל אותה על הספה, חבט בה ואחז בה בחוזקה כשהיא שוכבת על גבה בניסיון לאזוק אותה באזיקונים. המתלוננת נאבקה בעורר, הצליחה להדוף אותו ממנה והניסה אותו מהדירה. בדרכו החוצה מהדירה, חבט העורר במתלונן. באותה העת רץ יורם לעבר המתלונן, ניסה לחסום את פיו בידו, אחז בחוזקה בצווארו, היכה בו באגרופים, וניסה לאזוקו באזיקונים. המתלונן נאבק ביורם עד שהצליח להוציאו מהדירה ולרתקו לקיר בחדר המדרגות, ובשלב זה נטלה המתלוננת את אקדח הפלסטיק מכיסו.

5. כתוצאה מהמהלומות שספגו המתלוננים, נחבלה המתלוננת באפה ונגרם לה דימום, והמתלונן נחבל בשיניו הקדמיות ונזקק בשל כך לטיפול רפואי. ליורם נגרמו חבלות בפניו, בחזהו, בצלעותיו ובגבו, וכן שבר באמה השמאלית שהצריך ניתוח. כעבור זמן קצר חזר העורר לדירה בכוונה לסייע ליורם, והשניים הצליחו להימלט מהבניין אל הרכב שבו המתין יגאל. עם הגעתם של הנאשמים לרכב החל יגאל בנסיעה מהירה על מנת להימלט מהזירה, תוך שהם מדרבנים אותו לעשות כן.

6. לפי האישום השלישי, בעת שהשותפים החלו להימלט מהזירה כמפורט באישום השני, נסעו באזור שני שוטרים בניידת משטרתית. השוטרים שקיבלו דיווח על האירועים המתוארים באישום השני, הבחינו ברכב הנוסע במהירות מופרזת. מאחר שחשדו כי מדובר ברכב שהיה מעורב באירועים, החלו השוטרים לדלוק בניידת בעקבות הרכב. השותפים ניסו לברוח מהניידת תוך נסיעה מהירה, פראית ומנוגדת לחוקי התנועה. בין היתר, כך צוין בכתב האישום, הם נסעו בניגוד לכיוון התנועה, התעלמו ממתנדב של המשטרה שסימן להם לעצור, התנגשו במשאית ושפשו רכבים נוספים, סטו

בין נתיבים, נסעו על המדרכה, ואף חצו צומת כשהאור ברמזור היה אדום. לבסוף, השותפים התנגשו בחלק האחורי של רכב שנסע לפנייהם, גרמו לו לשבר בפגוש האחורי, ומיד לאחר מכן עצרו, שכן לא היה ניתן להמשיך בנסיעה בשל עומס התנועה בכביש. הניידת, אשר במשך כל הדרך דלקה אחריהם, עצרה לצד הרכב, ואחד השוטרים רץ לכיוון יגאל כשאקדחו שלוף. בשלב זה הרים יגאל ידיים ונעצר, אולם הנאשמים נמלטו מן הרכב. בסופו של דבר, יורם נתפס ונעצר לאחר מרדף קצר ואילו העורר ברח ונעצר רק כעבור ארבעה ימים.

7. בגין המעשים המתוארים בכתב האישום יוחסו לעורר העבירות הבאות: קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ניסיון לבצע שוד בנסיבות מחמירות (בצוותא) לפי סעיף 403 סיפא לחוק בנסיבות סעיף 402(ב) לחוק בצירוף סעיף 29(ב) לחוק; סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(2) לחוק בצירוף סעיף 29(ב) לחוק; נהיגה בקלות ראש שגרמה נזק לרכוש ולאדם לפי סעיף 62(2) לחוק בצירוף סעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 וסעיף 29(ב) לחוק.

8. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה למעצרו של השותפים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. בדיונים שנערכו בנושא העורר הכחיש את כל המיוחס לו. אולם, בהחלטתו מיום 21.6.2018 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה לפיהן העורר ביצע את כלל המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, וכן הורה על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של העורר.

9. בין הראיות שעליהן הצביע בית המשפט כקושרות את העורר לעבירות המיוחסות לו, נמנו: סרטוני אבטחה ממצלמות שהיו ממוקמות בדירה ובעסק של המתלוננים שמתעדים את אירוע השוד; סרטוני אבטחה ממצלמות שהיו ממוקמות בקיוסק שאליו ברח, לפי הנטען, מיד לאחר ההימלטות מהרכב (ושבהם זיהו את העורר אשתו וכן אחיהם הנוסף של יורם ויגאל); עדויות של המתלוננים, של שכנותיהם, של שוטרים שראו את השותפים ושל נהגים שרכבם נפגע במהלך המרדף; הודעתו הראשונה של יגאל, שבה זיהה את העורר כמי שהיה איתו ועם יורם באירועים המתוארים בכתב האישום; זיהויו הוודאי של העורר על-ידי השוטר שרדף אחריו בעת ההימלטות; וכן טביעות אצבע וראיות דנ"א שנמצאו ברכבו של יורם על גבי חפצים שנוגעים לשוד ועל גבי נייר טואלט שבו הוא לכאורה השתמש כדי לנגב את פניו כפי שנחזה בסרטון בקיוסק. בית המשפט המחוזי התייחס גם לעדויותיהם של העורר ואשתו בנוגע למצבם הכלכלי הקשה, וכן להימצאות סרטון הפרסומת ששלח המתלונן ליורם על קולקציית התכשיטים החדשה בעסק בטלפון של העורר.

10. ביתר פירוט, הראיה המרכזית שעליה הצביע בית המשפט המחוזי ביחס לעורר היא זיהויו על-ידי יגאל באופן וודאי כ"זוהר" שהשתתף באירוע השוד בגרסה הראשונה שמסר בחקירותיו הראשונות. יגאל, שאף שוחח עם מדובב, ציין בפניו כי נסע ברכב ביחד עם אחיו וחבר שלו בשם "זוהר", שביניהם היכרות מוקדמת על רקע השתתפות בארוחה אצל אח נוסף של יגאל ויורם. יורם, לעומת זאת, ייחס את המעשים לאדם בשם "אבו זייר", חבר ערבי שהכיר במאסר משותף. אולם, לאחר שנערך עימות בין יגאל ליורם, שינה גם הראשון את גרסתו וטען שלא היה זה "זוהר" כי אם אדם אחר. בית המשפט המחוזי קבע כי העובדה שיגאל שינה מאוחר יותר את גרסתו בנוגע לקשר של העורר לאירועים המתוארים בכתב האישום אינה מפחיתה מזיהויו המוחלט, הוודאי והמידי. להפך, כך נקבע, חזרתו של יגאל מהזיהוי לאחר ששוחח עם יורם מחדדת את העובדה שגרסתו היא מתפתחת בשל התיאום עם יורם. עוד קבע בית המשפט המחוזי כי גרסתו של יורם אינה מהימנה וכי עולות ממנה סתירות ממשיות.

11. לצורך בחינת האפשרות של חלופה למעצר מאחורי סורג ובריח או מעצר בפיקוח אלקטרוני הוגשו בעניינו של

העורר ארבעה תסקירי מעצר, על-פי החלטותיו של בית המשפט המחוזי. באחרון מביניהם - בשונה מקודמיו - המליץ שירות המבחן על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני, כפי שיפורט להלן.

12. בתסקיר הראשון, מיום 3.7.2018, ציין שירות המבחן כי לעורר עבר פלילי מגיל צעיר, ואפיין אותו כבעל דפוסים שוליים מופנמים שמחפש ריגוש ורווח מהיר וקל. שירות המבחן העריך כי העורר מתקשה לתפקד לאורך זמן ולהביא לשינוי במצבו. עוד העריך שירות המבחן כי נשקפת מהעורר רמת מסוכנות בינונית להישנות מעורבות בהתנהגות אלימה שתוצאותיה גם הן צפויות להיות בדרגת חומרה בינונית. שירות המבחן בחן מספר מפקחים מוצעים, ובהם רעייתו של העורר, חבר שלו, בן דודו ואמו, והתרשמותו הייתה שאיש מהם אינו מתאים לכך. אשר לאם סבר שירות המבחן כי היא מתקשה להבין את עומק מעורבותו השולית של העורר ואת דפוסיו הבעייתיים. על כן, שירות המבחן לא המליץ על שחרורו של העורר ממעצר מאחורי סורג ובריה.

13. ביום 11.7.2018 הוגש תסקיר מעצר נוסף שבחן אפשרות של חלופת מעצר בדירה ששייכת לחברו של העורר. המסגרת שנבחנה בו הייתה פיקוח אנושי על-ידי תלמידים בבית הכנסת הסמוך לדירה זו, שאינם מכירים את העורר ואת מאפייני אישיותו. שירות המבחן העריך כי המפקחים המוצעים יתקשו לפקח על העורר באופן סמכותי שיציב לו גבולות, ועל כן חזר על ההמלצה שלא לשחרר אותו ממעצר מאחורי סורג ובריה.

14. ביום 13.8.2018 הוגש תסקיר מעצר שלישי בעניינו של העורר שבחן חלופה נוספת שבה יפקחו על העורר דודתו, גיסו ואמו. שירות המבחן העריך כי דודתו של העורר מתאימה לשמש כמפקחת משנית, כי גיסו יתקשה לשמש דמות סמכותית ולכן אינו מתאים, וכי יכולתה של אמו להציב לו גבולות מוגבלת. על כן, שירות המבחן נמנע פעם נוספת מלהמליץ על שחרורו של העורר ממעצר מאחורי סורג ובריה.

15. ביום 26.8.2018 הוגש תסקיר מבחן רביעי בעניינו של העורר. אף בו חזרה ונבחנה אמו של העורר, אולם בפעם זו שירות המבחן התרשם כי יכולתה לשמש כמפקחת השתפרה, והעריך כי בשילוב עם פיקוח אלקטרוני היא תוכל להתאים לכך. כמו כן, שירות המבחן מצא כי בנוסף לדודה שאושרה עוד בתסקיר הקודם לשמש כמפקחת, ישנה דודה נוספת שמתאימה לשמש כמפקחת משנית. על רקע האמור, שירות המבחן המליץ על כך שמעצרו של העורר יהיה בפיקוח אלקטרוני בשילוב עם פיקוח אנושי של אמו כמפקחת עיקרית, ושל הדודות כמפקחות משניות, וכן ליווי סוציאלי. שירות המבחן העריך כי כל אלו יפחיתו את הסיכון העולה מן העורר.

16. בהחלטתו מיום 7.10.2018 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בית המשפט המחוזי הדגיש כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו של העורר ללא כרסום או חולשה. כמו כן, נקבע כי קיימת נגד העורר עילת מעצר של מסוכנות המצויה ברף משמעותי בהינתן העבירה שבה הוא מואשם.

17. בית המשפט המחוזי קבע כי יש קושי רב לתת בעורר אמון לנוכח המעשים המיוחסים לו ועברו הפלילי הכולל תשע הרשעות קודמות במסגרת 19 תיקים, וריצוי של שש תקופות מאסר בפועל (מהאחרונה בהן שוחרר רק בחודש יולי 2017). בית המשפט המחוזי אף ציין כי העורר ביצע לכאורה את המעשים המיוחסים לו בתיק הנוכחי כשתלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי הדגיש כי אמו של העורר נפסלה כמפקחת מספר פעמים בעבר, וכי תסקיר המעצר משמש אך ככלי מקצועי ממליץ שאינו כובל את שיקול דעתו של בית המשפט. לסיכום, קבע בית המשפט המחוזי כי אין בחלופה המוצעת כדי להפחית את מסוכנותו של העורר וכי אין לתת בו אמון. בית המשפט המחוזי הוסיף

והתייחס לשחרורו של יגאל למעצר בית ביום 28.8.2018 (מ"ת 22972-05-18, השופט נ' בכור), אך קבע כי חלקו היה קטן באופן משמעותי וכי עברו הפלילי פחות ואינו רלוונטי, כך שעניינו שונה מזה של העורר. עוד ציין בית המשפט המחוזי כי יישום ההחלטה של בית משפט זה מיום 21.8.2018 (בש"פ 6059/18, השופט נ' הנדל) בנוגע למעצרו של יורם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו גם על עניינו של העורר, מוביל למסקנה כי יש לעצור אותו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

הערר

18. במסגרת הערר שבפני מעלה העורר טענות הן נגד קביעת בית המשפט המחוזי בדבר קיומן של ראיות לכאורה נגדו, והן נגד החלטתו שלא לאמץ את המלצת תסקיר שירות המבחן האחרון להעבירו למעצר בפיקוח אלקטרוני.

19. בעניין הראיות לכאורה גורס העורר כי הללו לא מעידות על מעורבותו באירועים שעליהם נסב כתב האישום, וטוען לטעות בזיהוי. לטענתו, מקורן של טביעות האצבע וראיות הדנ"א על חפצים שנתפסו ברכבו של יורם הוא בשימוש השגרתי שהיה נוהג לעשות ברכב זה כשהם עבדו יחד. העורר טוען לקיומם של פגמים שונים בראיות, ביניהם העובדה שהעדויות אשר ציינו כי ראו את התוקפים לא זיהו את העורר במסדר תמונות שנערך להן, וכן דבריו של יגאל במהלך העימות עם העורר לפיהם הוא לא מי שהיה איתם באירועים שעליהם נסב כתב האישום. לשיטת העורר, לפי הודעותיהם של עדי הראייה, המעורב בשוד ובמרדף שהתרחש בעקבותיו הוא אדם אחר, השונה ממנו במספר מאפיינים - מוצאו ערבי והוא אינו מרכיב משקפיים. זאת, כך נטען, בניגוד לעורר שלטענתו אינו יכול להסתדר ללא משקפיים. לדברי העורר, אף יורם אישר כי האדם שביצע איתו את המעשים מושא כתב האישום הוא בחור ערבי שעבד עמו. העורר מוסיף ומפנה לחוות דעת מאת מומחית מטעם המשטרה להשוואת תמונות, שקבעה כי אין התאמה מובהקת בינו לבין החשוד שצולם באירוע.

20. בנוסף, טוען העורר, כאמור, כי היה על בית המשפט המחוזי לאמץ את המלצת שירות המבחן בתסקיר הרביעי והאחרון שניתן בעניינו, שתמכה בהעברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני. העורר מדגיש כי הוא הגיע באופן עצמאי לתחנת המשטרה עם זימונו אליה, וטוען כי שיתף פעולה בחקירתו באופן מלא. עוד טוען העורר כי אם בית המשפט המחוזי סבר שרמת המסוכנות שלו לא מאפשרת את שחרורו לחלופת מעצר או את מעצרו בפיקוח אלקטרוני הוא לא היה שולח אותו לארבעה תסקירי מבחן. עוד טוען העורר כי עברו הפלילי של יורם חמור באופן משמעותי משלו, כי רמת הסיכון הנשקפת ממנו גבוהה יותר וכי המצב הראייתי נגדו חזק יותר. על כן, כך נטען, היה על בית המשפט המחוזי לנהוג בו כפי שנהג ביגאל ששחרר למעצר בית, ולא להותירו במעצר מאחורי סורג ובריח כפי שהוחלט בעניינו של יורם. עוד מציין העורר כי הוא עצור כבר כשישה חודשים וכי בכוונתו לכפור באשמה, ולכן חלוף הזמן תומך אף הוא בשחרורו בתנאים מגבילים.

21. ביום 29.10.2018 התקיים בפני דיון בערר, במהלכו שבו באי-כוח הצדדים על טענותיהם - הן בנוגע לשאלת קיומן של ראיות לכאורה והן בנוגע לשאלת קיומה של חלופה למעצר מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים המשפטיים נגד העורר.

דיון והכרעה

22. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים וכן את תיק הראיות אני סבורה כי דין הערר להידחות.

ראיות לכאורה

23. הממצאים המופיעים בתיק החקירה מבססים תשתית ראייתית מספקת לקביעה כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהעורר ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום. הראיות לכאורה המופיעות בתיק כוללות הן עדויות אשר מזהות את העורר כמבצע המעשים המתוארים בכתב האישום והן ראיות חיצוניות הקושרות אותו אליהם.

24. עדויות אשר מזהות את העורר - העדות העיקרית שקושרת את העורר לאירועים המתוארים בכתב האישום היא עדותו של יגאל אשר שב וחזר על העמדה לפיה הוא "בטוח 100 אחוז" כי מי שהיה עמו ועם אחיו יורם באותו היום הוא העורר, ונקב בשמו "זוהר" (הודעה מיום 25.4.2018, שורות 34-43). אכן, מאוחר יותר שינה יגאל את עמדתו, וטען כי לא העורר היה איתם ביום השוד אלא אדם ערבי בשם "זוהיר", ואף חזר על עמדה זו בעימות שנערך בינו לבין העורר. אולם סוגיה זו נוגעת להערכת מהימנותה של העדות ומשקלה, שאלה שתיבחן במסגרת התיק העיקרי. בהקשר זה מקובלת עלי אף עמדתו של בית המשפט המחוזי לפיה שינוי זה בגרסתו של יגאל נובע לכאורה מתיאום עדויות עם יורם, ששב והדגיש בעימות שנערך בין השניים כי מי שהיה איתם הוא אדם בשם זוהיר. יוער עוד שאין לייחס בשלב זה משקל לכך שחלק מהעדים (אך לא כולם) תיארו את החשוד הנוסף כערבי.

25. סרטונים ממצלמות אבטחה - סרטונים ממצלמות האבטחה בדירה ובעסק של המתלוננים תיעדו את האירועים כפי שהם מתוארים בכתב האישום. יש לציין כי חוות הדעת של המומחית מטעם המשטרה להשוואת תמונות העלתה כי "לא ניתן לשלול" שהעורר הוא מי שמצולם בעת האירוע, אף אם לא הצביעה על זהות בין התמונות לבין העורר באופן מובהק. לממצא זה מתווסף גם סרטון מקיוסק הנמצא באזור ושאליו ברח העורר על-פי הנטען (להלן: הקיוסק). בסרטון זה זוהה העורר על-ידי אשתו, על-ידי יניב, אחיהם של יגאל ויורם, וכן על-ידי השוטר שביצע את המרדף אחרי החשוד. בהמשך, זיהה שוטר זה את העורר כחשוד שברח מהאירועים שעליהם נסב כתב האישום גם כאשר ראה אותו בתא המעצר מספר ימים לאחר מכן.

26. ממצאי דנ"א וראיות נוספות - חוות דעתה של מומחית מטעם המשטרה מצאה כי קיים פרופיל דנ"א בולט שתואם לפרופיל המיוחס לעורר, על מסכת סקי שנתפסה במושב האחורי של הרכב ועל נייר טואלט שנאסף מהקיוסק ובו לכאורה השתמש העורר כדי לנגב את פניו וראשו. בנוסף, נמצאו ברכב טביעות אצבע של העורר. לכך יש להוסיף כי בחיפוש שנערך בטלפון של העורר נמצא סרטון הפרסומת של העסק של המתלוננים.

27. אמנם, הערכת משקלן של ראיות דנ"א וטביעות אצבע מביאה בחשבון את השאלה האם הן מצויות על חפץ מיטלטל או על חפץ שמקומו קבוע (ע"פ 4510/07 סראבוניאן נ' מדינת ישראל, פסקאות 8-10 (17.1.2008)); בש"פ 6535/09 קסטרו נ' מדינת ישראל, פסקה י' (23.8.2009); בש"פ 6078/11 כעאבנה נ' מדינת ישראל, פסקה ו' (24.8.2011)). אולם, בשלב זה אין מקום להידרש לכל הטענות שעשויות לעלות בהליך העיקרי. כידוע, תפקידו של בית המשפט הוא לבחון אם בראיות התביעה יש פוטנציאל להרשעת הנאשם (בש"פ 3484/14 מדינת ישראל נ' חיימוב, פסקה 23 (22.5.2014); בש"פ 1658/18 בדראן נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (12.3.2018)). שאלות הנוגעות למהימנותם של העדים או למשקלן של הראיות נבחנות במסגרת התיק העיקרי ולא בשלב בחינת הראיות לכאורה (בש"פ 4244/18 סח'יני נ' מדינת ישראל, פסקה 21 והפניות שם (13.6.2018); בש"פ 4214/18 פלוני נ' מדינת

ישראל, פסקה 19 (28.6.2018)). בענייננו, כפי שצוין, יש די ראיות לכאורה המאפשרות לעצור את העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. מקומן של טענותיו של העורר בנוגע למשקל הראיות שהוצגו ולמצאי מהימנות להיבחן לעומק במסגרת התיק העיקרי, והן אינן שוללת את קיומן של ראיות לכאורה בענייננו.

קיומן של עילת מעצר וחלופה שפגיעתה פחותה

28. משמצאתי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית בענייננו של העורר נותר לבחון את עילת המעצר ואת האפשרות להסתפק באמצעי שפגיעתו פחותה ממעצר מאחורי סורג ובריח. לאמיתו של דבר, דומה שאף העורר אינו חולק באופן ממשי על קיומה של עילת מעצר, וממקד את טענותיו בדחיית האפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני. עם זאת, למען הסדר הטוב אציין כי גם לעניין קיומה של עילת מעצר מקובלת עלי עמדתו של בית המשפט המחוזי לפיה טיב העבירה והמעשים המיוחסים לעורר מקימים עילת מעצר של מסוכנות לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ושל חשש מפני הימלטות לפי סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים.

29. ומכאן לשאלה הנוספת. כידוע, תנאי למעצר עד תום ההליכים הוא היעדר חלופה שתשיג את מטרותיו ושפגיעתה בחירותו של הנאשם פחותה (ראו: סעיף 21 (ב)(1) לחוק המעצרים). בנסיבות העניין, שירות המבחן אמנם המליץ, בתסקירו הרביעי, על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני. אולם כפי שקבע בית המשפט המחוזי, עמדתו של שירות המבחן משמשת כהמלצה בלבד עבור בית המשפט ואינה מחייבת אותו (בש"פ 7848/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 20 וההפניות שם (2.11.2010); בש"פ 5733/12 דוד נ' מדינת ישראל, פסקה 24 וההפניות שם (9.9.2012)). מקובלת עלי עמדתו של בית המשפט המחוזי לפיה בהתחשב בעבירות החמורות המיוחסות לעורר, בכך שהוא ברח לכאורה מהמשטרה, בעמדתו של שירות המבחן ביחס למאפייני האישיותיים הבעייתיים ולמסוכנותו - אשר נותרה על כנה - ובספקות ששירות המבחן עצמו עורר בתסקיריו הקודמים ביחס ליכולתה של אמו של העורר לשמש כמפקחת, על העורר להישאר במעצר מאחורי סורג ובריח. מסקנה זו מתחזקת, כפי שציין אף בית המשפט המחוזי, לנוכח העבר הפלילי המשמעותי של העורר אשר השתחרר ממאסרו האחרון אך בחודש יולי 2017, הידיעה כי המעשים שעליהם נסב כתב האישום בוצעו לכאורה כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי של שבעה חודשים, והעובדה שהעורר אף הורשע בעבר בביצוע עבירה יחד עם יורם. יתרה מכך, העורר ברח לכאורה מהמשטרה במשך ארבעה ימים, על כן נראה כי הוא אינו נרתע מאימת הדין, ובשלב זה קשה לתת בו את האמון הנדרש לצורך מעצר בפיקוח אלקטרוני.

30. בשולי הדברים אציין, כי המסקנה שאליה הגעתי עולה בקנה אחד עם ההחלטה בענייננו של יורם, אשר מצב הדברים בנוגע לשניהם דומה, ואף הוא נעצר עד תום ההליכים נגדו שלא במתכונת של פיקוח אלקטרוני.

31. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, ג' בכסלו התשע"ט (11.11.2018).

ש ו פ ט ת
